

מאני מראיה עין ויין שהוא בחכמיה אדום וכי אסור ליחן לחוך חכשיל דבל יעטאו
בהם שנצטו כמראה דם ואמרו הסבעי' הרבם ירקום אשר ידמו לשרשים ואף אסה
לא ואוסרין לאכילה דלא יסעו בשרנים ונשחקק הדבר ולכן אין לזה שרש וענף ודי
לאסור בבשר בהמה ולא לאסור בבשר עוף ומשה ומורמו אמת :

[ח] דכ"ש דאסור לנשל לכתחילה
בחלב סמאה וכו' האחרוני'

כמבו דבנישול ליכא מראיה עין רק
באכילה וא"ל לזה רק די"ל דמילתא דלא
שכיח לא גזרו רבנן וא"כ דבר האסור
באכילה מי פתי יסור לנשלו ולשפכו לחשפה
והיא בלתי דשכיח ולא גזרו גיה מראיה עין
משנ"כ דבר המותר באכילה הששו למרחיק
עין אלא כא קשי' במקומו של ר"י היו
אוכלין בשר עוף בחלב איך לא הששו

למראיה עין והין נומר דנחמא בהא פלוגי ולת"ק לקי אסורו מפני מראיה עין
דודאי אין פעמו משום כך דהא היכא אופנים דלי' ביה משום מראיה עין כמ"ש
הש"ך בס"ק ד' ומ"מ אסור א"כ מהכ"מ לחדש עוד פלוגתא בין ת"ק לר"י הגלילי
ואין לומר דעוף בבשר לא מחלף דהם הזיזין נעמין העלמה בשונחן גזרו ולכן היה
נראה דם דגים לכנוס בכלי אין שכיח ואיכא הרוסה דם כעס לא יתלה בדם
דגים רק דם בהמה יעוף ולכך הששו וכן חלב אשה לא שכיח שיכנוס כ"כ חלב אשה
לנשל עוף בחלב ומהכ"מ יתנהו בבשה בהמה ומה מראיה עין סיכא בזה וזה נכון :
וא"כ בחלב שקדים דכיון דשכיח נכשל בחלב שקדים ומוסעם למאוד לא הששו
למראיה עין כגל דמ"כ"ת נתנה באיסור ולא בהיתר ולק"מ בשום מוסן :

ואינו רק מדרכא הש"ך והפ"ז חולקים וכמה איטורי דרבנן דגזרו מפני מראיה עין
ולא היה לורך ; לחפש כי דין זה נלמוד מן דם שנגסו בכלי וכו' ודם שנשלו דרבנן
מ"מ הפ"ח הסכים להחיר דאין לדמות גזירות דרבנן זא"ל . ואני מוסיף דאינו חלב
רק מי פירות מוכל גקדים . כי בשביל שדומה במראה לחלב נאסור . יין אדום לא
נשמה שדומה לדם וכהנה חז"ל אסרו

מדרבנן אכל בשר בהמה יש להגיה אלא החלב שקדים משום מראיה עין כשו
שנחמא לפיל סי' ס"ו לענין דם :

ך אסור לבשל בחלב אשה מפני מראיה עין ואם נפל לתוך
התבשיל בטור ואין צריך שיעור :

הגם (ונראה לפי זה [ח] [ח] דכל שקן דאסור לנשל לכתחלה בחלב סמאה או
בשר סמא בחלב עהור ודוקא בשר בהמה אבנ בעוף דרבנן הין לחוש) :

[ט] ביצים הנמצאים בעופות אם הם נמורות דהיינו שיש להם
הלבון והלמון [ין] (ס) אף על פי שהיא מעורה בגידין (י) הרי
זה

משום אמ"ה שאני אמ"ה דאף דלא נקרא בשר מ"מ אמ"ה נקרא דנא חלי' אם נקראת
בשר וזה יונק מהחי אכל לענין בכ"ח מה נבד דמעורה בגידין מ"מ לאו בכ"ח מקרי
ועמ"ש פלתי על דברי הש"ך ופ"ח : (י) הרי זה ודעת רשכ"ס כל זמן שסין קניפה
חינוכה קשה אסור לנשלו בחלב והש"ח כתב יש לנהוג ק לכתחלה וע' ש"ך ועמ"ש
פלתי

נשמה שדומה לדם וכהנה חז"ל אסרו
בחלב אשה ודם דגים שהוא דם וחלב בלפת
ועיין פלתי : (ח) דכ"ש וכו' האחרונים
כמבו דעיקר מראיה עין הוא באכילה ולא
בנישול ועמ"ש פלתי חילוק אחר וע"ש
שהארכתי לפלפל במקומו של ריס"ג מבשלין
בשר עוף בחלב מראיה עין להיכן חזיל :

(ע) אפי"ט שהיא מעורה בגידין וכו' אפי"ג
דנעיל סימן פ"ז דעת הפוסקים בהרעולה
שהכה על זנבה והקילה ביהם אסור

מקומו של ר"י היו
אוכלין בשר עוף בחלב איך לא הששו
למראיה עין והין נומר דנחמא בהא פלוגי ולת"ק לקי אסורו מפני מראיה עין
דודאי אין פעמו משום כך דהא היכא אופנים דלי' ביה משום מראיה עין כמ"ש
הש"ך בס"ק ד' ומ"מ אסור א"כ מהכ"מ לחדש עוד פלוגתא בין ת"ק לר"י הגלילי
ואין לומר דעוף בבשר לא מחלף דהם הזיזין נעמין העלמה בשונחן גזרו ולכן היה
נראה דם דגים לכנוס בכלי אין שכיח ואיכא הרוסה דם כעס לא יתלה בדם
דגים רק דם בהמה יעוף ולכך הששו וכן חלב אשה לא שכיח שיכנוס כ"כ חלב אשה
לנשל עוף בחלב ומהכ"מ יתנהו בבשה בהמה ומה מראיה עין סיכא בזה וזה נכון :

וא"כ בחלב שקדים דכיון דשכיח נכשל בחלב שקדים ומוסעם למאוד לא הששו
למראיה עין כגל דמ"כ"ת נתנה באיסור ולא בהיתר ולק"מ בשום מוסן :